

Fællesudvalgene angaaende Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri og Forslag til Lov om kommunale Valg have i Dag afgivet Betænkninger, hvoraf Eksemplarer ville blive omdelte.

Endelig nævner jeg, at Udvalget angaaende Forslag til Lov om et Tilskud af Statskassen til Opførelse af en Bygning for den Hirschsprungske Samling af danske Kunstneres Arbejder og om Samlingens Overgang til Statsejendom har afgivet Betænkning, hvoraf Eksemplarer ligeledes kunne ventes omdelte i Løbet af Dagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af: Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelsen over de Beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i Aaret 1906 har anvendt til Anlæg i Frihavnen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1672 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Forslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Forslaget til Beslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Forslaget til Beslutning vil nu blive oversendt til Ministeren for offentlige Arbejder.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en med den kgl. portugisiske Regering afsluttet vedvarende Voldgifts-Konvention.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1672 flg.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Forslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Raben-Lewetzau): I Anledning af det Spørgsmaal, som det

ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) foreleden rettede til mig under Debatten om Voldgiftstraktaten med Portugal, udtalte den ærede Formand, at dette Spørgsmaal ikke vedkom den Sag, der da var under Diskussion, men overlod til min egen Afgørelse, hvorvidt jeg kunde ønske at svare derpaa. Jeg skal til det ærede Medlems Spørgsmaal kun i Korthed bemærke, at naar den danske Gesandt i London i Brevet til Bladet „Times“ har udtalt sig saaledes, som han gjorde, var han fuldstændig berettiget dertil, idet han kun udtrykte den Opfattelse, som hidtil altid har gjort sig gældende i det danske Udenrigsministerium. — Jeg skal ikke komme ind paa Forklaring af Traktaten af 14de Marts 1857, paa, hvad man maa forstaa derved, og paa, hvilken Rækkevidde denne Traktat egentlig har. I og for sig selv har dette jo nemlig heller ikke nogen videre Betydning, idet Danmark altid har holdt paa og stedse vil hævde, at ifølge de i Folkeretten gældende Regler maa de danske Gennemfartsvande mellem Østersøen og Nordsøen være en fri Passage for alle Skibe.

Jeg haaber ved disse faa Ord hovedsagelig at have svaret det ærede Medlem paa det Spørgsmaal, han rettede til mig, og jeg skal afholde mig fra videre Udtalelser om, hvad der nærmere vedrører denne Sag.

Brandes: Jeg skal gøre opmærksom paa, at da jeg foreleden sagde til den højtærede Udenrigsminister, at jeg naturligvis ganske henstillede, om han vilde besvare den Forespørgsel, jeg da rettede til ham, gik jeg ud fra, at det ikke vilde være ham ukært at afgive en Erklæring. Den højtærede Udenrigsminister siger nu, at den danske Gesandt i London har udtalt en Opfattelse, som deles af Udenrigsministeriet. Jeg skal afholde mig fra at komme ind paa, hvad den danske Gesandt i London har udtalt, men kun sige, at den danske Gesandt i St. Petersborg ingenlunde i sin Erklæring har udtalt det samme. Der staar altsaa Erklæringer imod hinanden i denne Sag. Jeg skal heller ikke komme ind paa Rækkevidden af Traktaten af 1857, idet ogsaa jeg mener, det ligger udenfor, hvad vi i Dag kunne behandle. Overhovedet finder jeg, at jeg er forpligtet til ikke at komme dybt ind paa den Opmærksomhed, som vakttes ved „Times“-Artiklen og hvad deraf fulgte. Men det har undret mig noget, at den højtærede Udenrigsminister saa sent har taget Anledning